

Υπόθεση T-214/01 R

Bank für Arbeit und Wirtschaft AG

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Πρόσβαση στα έγγραφα — Παραδεκτό — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Δεκεμβρίου 2001 . . . II - 3995

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Ασφαλιστικά μέτρα — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Δεν ασκεί επιρροή — Όρια
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 1)*
- 2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτέλεσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως
(Άρθρο 242 ΕΚ)*

1. Το πρόβλημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει να εξετάζεται, κατ' αρχήν, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ώστε να μην προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως. Όταν όμως προβάλλεται το προδήλως απαράδεκτο της κύριας προσφυγής με την οποία συνδέεται η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, μπορεί να είναι αναγκαίο να ερευνητάι η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων από τα οποία μπορεί να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της προσφυγής αυτής.
2. Μολονότι είναι ακριβές ότι, για την απόδειξη υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, δεν απαιτείται να αποδεικνύεται η επέλευση της ζημίας με απόλυτη βεβαιότητα και αρκεί να πιθανολογείται επαρκώς, παρ' όλ' αυτά ο αιτών υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

(βλ. σκέψη 38)

(βλ. σκέψη 62)